

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. május 21.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ IMÁDSÁG ÉS AZ ÁLDOZAT HÁZÁBAN AZ ÚR DICSŐSÉGE

Köszöntés igéje: Ézsaiás 6,3b

Szent, szent, szent a seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével!

Énekek: 150,1; 488; 656,3; 266

Lekció: 2Krónikák 6,12-21

Alapige: 2Krónikák 7,1-3

És mikor Salamon elvégezte a könyörgést, tűz szálla le az égből, és megemésztette az egészen égőáldozatot és a véres áldozatot, és az Úr dicsősége betöltte a házat, annyira, hogy még a papok sem mehettek be az Úr házába; mert az Úr dicsősége betöltte az Úr házát. És az Izráel fiai mindnyájan látták, amikor alászállt a tűz és az Úr dicsősége a házra, és arccal leborultak a föld felé a padlózatra, s imádták és tisztelték az Urat, hogy jó és az ő kegyelme mindörökké való!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, isteni szentséged, nagyságod valóban megmutatkozik a mennyei dicsőségben is hatalmasan. Még a hozzád legközelebb álló szent angyalok, angyalfejedelmek sem lehetnek úgy te előtted, hogy szárnyukkal ne takarnák el az orcájukat jelezve, hogy mennyire nagy a te szentséged. És mégis, Salamon király is az Úr templomában, a te templomodban gyermeki egyszerűséggel, szívvel imádkozhatott és te ott voltál, jelen voltál dicsőségben.

Köszönjük ezt a titkot, hogy a te szentséged az nem eltávolít magadtól, sokkal inkább közel akar vonni.

De megvalljuk látva a te isteni szentséged tisztaságát, hogy napról napra mi olyan könnyen szentségtelenek vagyunk, elbukunk, elesünk. Sokszor, amikor imádkozunk is, annyiszor kell bocsánatot kérnünk a könyörgésben is, egymástól is a családban, a gyülekezetben, de akkor is itt lehetünk.

Mi nem visszaélni akarunk a kegyelemmel soha, hanem élni a te kegyelmedből. Ezért arra is kérünk, hogy valóban tisztogass is bennünket, ha szükséges, és annak

AZ IMÁDSÁG ÉS AZ ÁLDOZAT HÁZÁBAN AZ ÚR DICSŐSÉGE

az örömeivel tölts el, hogy milyen jó a te jelenlétedben lenni így a gyülekezet közösségében különösen is.

Hálát adunk, hogy a keresztség sákrámentumában is ma megmutatod, milyen nagy a te kegyelmed Jézusban.

Ezért hadd örvendezzünk, ahogy a király is tehette meg Izrael népe annak idején ott az Úr templománál, mi pedig itt Pasaréten a gyülekezet közösségében az istentiszteleten.

Kérünk, hogy hadd értsük meg az üzenetét a te igédnek, hadd láthassunk téged.

Vigasztalj, erősíts, bátoríts, hadd lehessen az életünk még szentebb, még inkább olyan, ami tükrözi a krisztusi életet.

Jézusért hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Kicsi gyermekkoromban én a tápiószőlősi református gyülekezet templomába jártam a családdal együtt. És úgy vasárnap reggelente mindig mondták a szüleim, hogy keljünk, mert megyünk a templomba. Most lesz két családban is keresztelő a gyülekezet közösségében, és akik úgy vagytok itt családtagok, barátok, hogy nem hozánk tartoztok, rendszeresen nem ide jártok, hanem máshova, vajon mondtátok-e így, hogy: gyertek, megyünk a templomba Pasaréten. Vagy lehet, hogy így mondtátok: most megyünk templomba, mert keresztelő lesz, vagy megyünk a keresztelőre. Sokfajta kifejezéssel lehet mondani mai újszövetségi értelemben is, és ahogy mondtam én is gyerekkorom óta megszoktam: megyünk a templomba.

De azt is tudjuk, hogy számunkra a templom mégsem úgy templom mint Salamon idejében az ószövetségi időben volt. Ez csupán egy épület. Templommá azt teszi, hogy szent ház. Azért szent, mert itt van az Úr népe, itt jövünk össze az Urat imádni. Akkor is, amikor itt ifjúsági csendesnap van, vagy menyegző, és esetleg itt bent közösen étkezünk egy szeretetvendégségen. Sok hétköznapi dolog is történik itt, amit amúgy is szoktunk. Mégis tudjuk, hogy most olyan helyen vagyunk, ahol az Úr népe együtt van.

Emlékeztetőül hadd emeljem ki újra a Krónikák könyve üzenete miatt is, hogy ami az Ószövetségben az Úr temploma, az újszövetségi időben Jézus elvégzett váltásműve után elmondható, sokkal mélyebb kapcsolatot feltételezve az Úrral, hogy a testünk a Szentlélek temploma. Ez a test, amiben élünk, ez a mostani test, földi testünk a Szentlélek temploma. És a közösségünk is. Ha házaspárként mind a ketten szeretitek az Urat és talán még együtt is imádkoztok az Úr előtt, a házastársi szeretetközösség is az Úr temploma. A család is. A keresztelő ezért is nagyon kedves különösen az istentiszteleteken mindig, mert a család meg a lelki család az Úr templomaként és az Úr templomában a szó fizikai értelmében, de a szó lelki értelmét ez a titok adja.

De az biztos, hogy a háznak a szentségét az egyházi szokásrendben mindig is templomszentelési ünneppel szentelték meg az újszövetségi időben is, a református egyházunkban is. Annak idején, mikor elkészült ez a templom, fel lett szentelve – szoktuk így mondani. Aztán mikor megújult – nem is olyan régen –, akkor egy hálaadó istentiszteleten adtunk hálát az Úrnak azért, hogy megújult. De nem kellett felszentelni, hiszen csak megújítani kellett.

És mi van az életünkkel? Szent az életed? Az Úr temploma vagy? Az Úr temploma a gyülekezeti közösségben számodra valóság? De lehet, hogy benned is van olyan

érzés, hogy azért néha meg kell újulni. Megint hadd mondjam így, hogy akik házasok köztetek: volt-e már, hogy meg kellett valamiben újulni a házasságotoknak? Kellett-e már valaha bocsánatot kérni a társadtól bármi miatt is? Mert az azt jelenti, hogy meg kell újulni.

Salamon idejében, amikor megépült az Úr temploma – és Salamon imádságából hallhattuk, hogy ez az Úr ígérete volt, őt választotta az Úr erre a szent feladatra –, a templomszentelési ünnep végbement. Ez egyfajta üdvtörténeti esemény volt mindenképpen, és az üdvtörténeti jellegét, hogy itt nemcsak emberek voltak, akik cselekedtek, hanem maga az Isten, azokban a mozzanatokban különösen látszódtott, ami különösen is az Úr munkáját emelte ki.

És a Krónikák könyve a babiloni fogság után hirdette a Jézus születése előtti 5. században – akkor íratta le az Úr Lelke –, hogy a fogság utáni nép, akik átérték az Úr szabadítását a fogságból, nekik már volt egy újjáépített templomuk, de a körülményeik ugyanolyanok voltak, mint nekünk is éppen ebben az időben. Az ő idejükben is lehetett hallani – most hadd mondjam a mai kifejezésekkel –, Olaszországban egyszer azt halljuk, hogy semmi víz nincs, spórolni kell a vízzel, aztán annyi eső esik, hogy micsoda katasztrófa, hálnak meg emberek, hallunk háborúkról. Ugyanez volt a jellemző: a bűneset utáni világ sokféle szörnyűsége, de ott volt az Úr temploma.

És a templomszentelési ünnepnek az egyik legfontosabb mozzanatát csak a Krónikák könyvében íratta le az Úr. A Királyok 1. könyve 8. részében is ez a történet szinte szó szerint le van írva, de ez a három vers ott nincsen. Ezt különösen a fogságból szabadult népnek akarta az Úr a szívére helyezni, hogy mi is történt annak idején Salamon király idejében, mit tettem én.

Hallottátok: „az Úr dicsősége betölté az Úr házát”. Először a tűz megemésztette ott az oltáron levő áldozatot, illetve az Úr dicsősége egy természeti jelenségben, a ködben – persze a tűz is természeti jelenség is volt –, de ez a természeti jelenség jelezte a láthatatlan világ dicsősége jelenlétét, Istennek a dicsősége jelenlétét. Ezt látta is a nép – hallottuk. És ezt a mozzanatot akarta kiemelni az Úr, és az igehirdetés üzenetében is ezen lesz a hangsúly.

A templomszentelés úgy zajlott, hogy elkészült a templom, a szent ládát ünnepélyesen bevitték a szentek szentjébe a templomba. A nép, a papok, a lévíták elkezdtek Istent dicsőítő éneket énekelni, szóltak a hangszerek. És egyszer csak az Úr dicsőségének a köde betöltötte a templomot. Különösen is a szentek szentjét – ez az 5. részben olvasható. A király ezután kezdte el azt az imádságát, aminek a részéből hallottuk is a felolvasás során a kijelentést. Felemelt kézzel, alázattal a király imádkozott a nép nevében, és a népért is közbenjáró imádságot mondott. És ahogy befejezte ezt az imádságot, utolsó mondatok, vagy utolsó szavak ahogy hangoznak talán, vagy lehet, hogy éppen, amikor vége volt, egyszer csak az Úr dicsőséges tüze leszáll az égből – de mondhatom így is, a mennyből –, illetve az Úr dicsőségének a ködje betöltötte az Úr házát. Csak az a furcsa, hogy ha már egyszer betöltötte, akkor hogy lehet még egyszer betölteni?

És jelzem nektek, hogy sajnos vannak olyan írásmagyarázók, akik nagyon nem tisztelik a Szentírás tekintélyét – ez látszik is az írásaikból – és egyszerűen nem akarják elfogadni, hogy egyáltalán ez valóságosan így történhetett. De ez csak az ő véleményük.

Éppen arról van szó, amit egy kisgyermek is megérthet. Az Úr ki akarta emelni ebben a második megerősítő jelenségben is, hogy betölti az ő dicsősége az ő házát.

AZ IMÁDSÁG ÉS AZ ÁLDOZAT HÁZÁBAN AZ ÚR DICSŐSÉGE

Ebben van egyfajta olyan gondolat is mindenképpen, hogy egyre inkább betölti. Az is biztos, hogy most már az egész nép láthatta ezt az isteni dicsőség megjelenését. Az előzőnél a papok voltak ott a templomban belülről, ők lehettek csak ott. Itt már az egész templomi részt, mindent betölt az Úr dicsősége és ezt akarja kiemelni.

Nekem ezt lett a személyes üzenetben fontos és ezt hoztam számotokra is, hogy ma is ugyanezt éljük meg. Akkor és ott ószövetségi módon, de nekik is lelki valóság volt, mi pedig az újszövetségi értelemben, hogy az Úr azt akarja kiemelni, hogy a vele való szeretetközösségben mindig az legyen az első, és ez legyen a központban számotokra is, számomra is, hogy az ő isteni dicsősége jelenléte betölti az ő templomát, aki az Úré testi valónkban, közösségünkben ezt átélhetjük, és ez a betöltetés egyre inkább áthat, egyre jobban, egyre mélyebben. És azért is lehet ez, mert az áldozatot az Úr mindig is elfogadta és elfogadja.

Majd látjuk, hogy számunkra ez miért fontos: az Úr áldozati jóváhagyása a tűz leszállásával, és megemésztí az áldozatot, az Úr jelenléte dicsősége vagy dicsőségének a jelenléte – mondhatjuk így is, mindegy –, és mindezt látva, imádják az Urat az övéi, különösen is jóságáért, kegyelméért.

Személyessé úgy szeretném tenni számotokra ezt az egész üzenetet így a három gondolatban, hogy hadd kérdezzem meg, hogy amikor imádkozni szoktál Istenhez – egyáltalán remélem, hogy imádkozol –, akkor az imádságaidra mi a jellemző? Bűnbánat, különösen bajok idején könyörgés, közbenjárás magamért vagy másért a családban, hálaadás mindazért, amit az Úrtól kaptunk, esetleg még a bajokért is, mert abból is áldást hozott ki, ahogy megígérte. Vagy imádat: most nem kérek semmit az Úrtól, nem is annyira a bűneimet kell most elé vinnem, egyszerűen szeretném az Urat annak vallani, aki. A zsoltárokból sok ilyen Istent imádó zsoltár is van. Mi jellemzi az imádságodat?

De még tovább hadd kérdezzek: amikor magadért vagy másokért jársz közben, mert szükség van rá bármi miatt is, akkor a szívedet az tölti be, amiért közben kell járni vagy akivel kapcsolatban közben kell járni, vagy a szívedet akkor is azt tölti be, akinél én másokért imádkozhatok, vagy magamért is. Vagy valakit fölhívok vagy írok neki egy e-mailt vagy az instán küldök egy üzenetet, hogy kérlek, könyörögj értem, mert...

Ez az igei üzenet azt akarja a szívünkre helyezni, hogy legyen mindig ennek a titka, de ennek az öröme számunkra az első, hogy az Úr jóváhagyta az áldozatot és az ő dicsősége jelenléte ezért töltheti be ma is az ő templomát, a mi életünket. És ha ezt átéljük, hitben való látás – hadd mondjam így –, akkor valóban az életünkben ott lehet az imádat, a hála és így majd a közbenjárás.

A templom az Úr állandó lakóhelye volt az ő népe között, ezt hirdette. Korábban a szent sátor az mozoghatott, de amikor elkészült a templom, most már ott az Úr egy helyen. A templom az imádság háza volt és az áldozat háza. Imádkoztak és áldozatot mutattak be, mert áldozat nélkül a bűneset óta nem lehet az Isten jelenlétébe menni, de volt áldozat.

Hadd mondjam ezért mégiscsak így, hogy a templom is azt hirdette, hogy a hívó emberek élete az nem a tökéletesek társasága vagy elit klubjának az élete, hanem a kegyelmet nyert és a földi életük során folyamatosan kegyelemre szoruló bűnösök közössége. Cselekedetek könyvében, amikor pünkösdkor Péter ígét hirdet a Jóel könyvéből, nem véletlenül idézi az Úr Lelke által ezt a drága igazságot és próféciaát: „És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.”

Nemcsak az újjászületéskor kell nekünk segítségül hívni az Urat alázattal, bűnbánattal megtérve hozzá, hanem a naponkénti megtérésünk során. A családban is van, hogy naponta meg kell térni. Azaz lehet, hogy valakitől bocsánatot kell kérnem, mert megbántottam, helyre kell állni, de helyreáll. Ez természetes lehet. Az egyén és a gyülekezet is, amikor reformálódik, azaz helyreáll az eredeti állapotába, azt tükrözi az élete az egyénnek és a közösségnek is, ami méltó az Úrhoz.

A templom azt hirdeti, hogy igen, mi nem vagyunk tökéletesek. A pasaréti gyülekezet biztos, hogy nem tökéletes – hadd mondjam el nektek. Mert én is itt vagyok, ráadásul még szolgálok is. Ha ti tökéletesek is lennétek teljesen, én biztos, hogy nem. Úgyhogy, ha szeretnétek egy tökéletes gyülekezetet Pasaréten, engem el kell küldeni, mert én kegyelemre szoruló bűnös vagyok. De lehet, hogy te is. Ne a társadat kérdezd meg, vagy a szüleidet, nagyszüleidet vagy a gyerekeket, unokákat, hanem kérdezd meg az Urat, hogy Uram, én akkor milyen is vagyok?

De ha megkérdezed az Urat, akkor ő hadd mutasson magára először. Mert az Úr nem olyan mint a Sátán. A Sátán az vádol. Először is az Úr ellen fordít, elbuktat, essél el, vétkezzél, menjen minden tönkre a szeretetkapcsolatokra nézve az Úrral meg egymással, aztán meg vádol. Az Úr meg mit csinál? Még egy kisgyermek is megérhette: a templomszentelésnek az egyik legfontosabb mozzanataként jött az Úr dicsőségének a tüze a mennyből, az égből nagyon is látható módon, és megemésztette az áldozatot. Elfogadta az Úr az áldozatot. Elfogadja az Úr azokat, akik az övéi. Nem az a kérdés, hogy mi miatt szorulnak kegyelemre egyénként vagy közösségként, hanem hogy én milyen kegyelmesen elfogadom őket. Ez nem nagyvonalúság. Az Isten nem nagyvonalú soha: kegyelmes.

Most csak megemlítem, hogy Salamon a könyörgésében – de hallhattátok is –, különösen is utalt erre, hogy mennyire rászorulunk mi az Úr kegyelmére. Különböző élethelyzeteket említett a folytatásban. A fogságból szabadult nép pedig nagyon jól tudta is, hogy Salamon után is a királyaink mennyire vétkeztek. A királyok nem voltak a helyükön, egy csomó hamis áldozat volt. Emlékeztek, Jézus maga is a szolgálata elején is meg a végén is mit kellett, hogy csináljon? Meg kellett tisztítani a templomot. És mit is mondott Jézus: „Az én házam imádság házána mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek.” Tehát még Jézus idején is milyen volt az Úr népe. De hát ott volt Jézus. Jézusban pedig ki volt ott? Akiben a leginkább megmutatta Isten, hogy milyen, hogy ő elfogadja az áldozatot. Jézus teste is templom volt – János evangéliuma 2. rész, a szolgálata elején, amikor megtisztítatik a templom, Jézus megtisztítja, ott hangzik el, ő mondja: az ő teste templomára gondolt.

És most egyszerűen, de mégis a maga teljességében hadd mondjam el, hogy Jézus teste templománál mi történt? Elfogadtatott az áldozat. Csakhogy ez Jézusnak sokba került. Az Úr Jézus megváltó műve, hogy ő testben, valóságos testben élő emberként és Istenként hogyan éli át azt, hogy akkor ítéltetik. Mert az áldozat az azt jelenti, hogy az ítéltetik. Az áldozat és a tűz ezt jelzi: ítéel valaki az Úr. De nem az elvesztett bűnöst, hanem most már az egyszülött Fiút. A mennybemenetel ünnepe mögöttünk van, ott is elhangzott az igehirdetésben, hogy Jézus mennybemenetele ezt is meghirdette: elfogadtatott az egyszer s mindenkor i áldozata az Úrnak.

Tehát ha téged bármikor a Sátán vádolna, akár még egy ilyen igehirdetés közben is, ha rámutatna valamire, amit még másoktól is titkolni akarsz talán. Meg ne tudják, mert kiderül, hogy milyen szörnyen vétkes vagyok. A Sátán vádol és szégyenben akar tartani. Az Úr meg fölemelni akar, a közelébe vonni, mert így lehetünk szent népévé.

Amikor másokért imádkozol közbenjáró imádságot, tudhatod, hogy ahhoz az Úrhoz könyörögsz azért a valakiért, aki lehet, hogy tékozló fiú, tékozló lány lett, és sírva imádkozol már évek óta vagy évtizedek óta valakiért, de akkor lásd az Urat: őáltalá és őérette bármikor megtalálhatja őt a legelveszettebb bűnös is.

Az Úr jelenlétének a dicsősége, az ő dicsősége megmutatkozása közelségében itt a dicsőséges köd megmutatkozásában kiemeli ezt a titkot. Áldozat elfogadva, az Úr dicsősége betölti a házat. Átélni azt, hogy az Úrral való szeretetközösségem még mélyebb, még teljesebben áthatja az életemet.

Ez a dicsőséges köd leszállása megmutatkozott már a szent sátonnál is, megmutatkozott a pusztai vándorlásnál folyamatosan, mikor mozgott a sátor, hallhattuk a köszöntés igéjében az Ézsaiás könyve 6. részéből, meg lehetne sorolni egy csomó próféta kijelentést, valamint lehetne mondani a Jelenések könyve kijelentését, hogy a mennyben is ott van az isteni dicsőség köd formában megmutatott, kijelentett jelenléte. De a földön is itt van Salamon idejében.

Mert a templom célja mégiscsak – ahogy mondtuk az elején –, hogy az Úr ott van az életünkben. Közel jött az Úr az Úr Jézus által, jelen van és betöltheti az életünket. A Szentlélek kitöltetésekor is volt a tüzes lángnyelvek megjelenése, ami látható is volt, és az Úr jelenlétének a közelsége ezt a titkot, hogy megint velünk az Isten.

Mennyei szentsége a földi dicsőségében megmutatkozik. És ez a szentség valamilyen értelemben hirdeti azt, hogy ehhez a szentséghez nem férhet közel a bűnös. Nem mehettek be a papok sem az Úr templomába. És ahogy az imádságban is mondtam, a szeráfok, akik a „szent, szent, szent a seregeknek Ura” kijelentést hirdették ott a mennyei dicsőségben, ők is úgy lehetnek ott az Isten dicsősége közelében, legközelebb Istenhez, hogy el kell takarni az arcukat meg a testüket két-két szárnyal. Mert azt jelzi, hogy nem méltó, senki más nem méltó az Isten arcát látni még a mennyben sem. De ez nem azt jelenti, hogy nem látható, hanem ez egy kép arra, hogy milyen az Isten szentsége. De az ő jelenléte a földön mégis azt hirdeti, hogy én nem eltaszítani akarlak magamtól, pontosan fordítva, lásd meg, hogy ki vagyok, hidd el, hogy ki vagyok dicsőségemben.

Ami itt Salamon idejében történt ilyen köd formájában, a legteljesebben mégiscsak az Úr Jézus életében, hadd idézzem az ismerős karácsonyi örömhírt – remélem, ismeritek: „És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), telve kegyelemmel és igazsággal.” Ott volt valóságos emberi testben, valóságos emberként az Isten, az Isten Fia, Jézus és benne látszódtott az a dicsőség, ami Salamon idejében ott a tűz és a köd természeti jelenségeiben is. Jézus is tudta és Jézus is vallotta ezt. És mi az Úr Jézussal való kapcsolat által tapasztaljuk ugyanazt.

Mit jelent a keresztyén szó, emlékeztek? Miért mondjuk, hogy keresztyén vagy keresztény? Krisztus szerinti, krisztusi, krisztuskövető – és ez a gondolat is benne van –, olyan mint Jézus. Látja a szemedet valaki, úgy nézel, még akkor is, amikor dühös vagy, ahogy Jézus. Hallja a beszédedet valaki, minden, amit mondasz, mintha Jézus mondaná – és nem akarom sorolni. Isten dicsősége ebben a testben.

A héten temettük Huszár Zsuzsa testvérünket. Ő halálos betegágyán feküdt, és már csak néhány nap volt hátra neki, mentem látogatni itt a Korányiban az utolsó napok egyikén. És köszöntött engem, megelőzött, és rögtön a következő mondata ez volt: „mert én tudom, hogy az én megváltóm él”. Neki ez az élete legkedvesebb igéje, de ott a halálos ágyon feküdve a Jób könyvének ez a kijelentése tényleg beszédes

volt nekem is: „mert én tudom, hogy az én megváltóm él”. Egy halálra készülő beteg testben a Szentlélek templomaként békesség, szentség és imádat.

Tegnap itt menyegző volt, menyegzői istentisztelet. Két hívó fiatal, ifistársak is. De a menyegzői istentisztelet azt hirdette, hogy mostantól fogva a házasság szent egységében, az egy testté lével ilyen titkában, de most már a mi szeretetközösségünk Isten temploma. Ifisként is külön-külön betöltötte őket az Úr dicsősége, most már a házasságban még inkább betölti az Úr dicsősége.

Neked mit jelent az Úr dicsősége a házasságban, a családi életben? A baráti kapcsolatokban, a gyülekezetben? Az Úr dicsősége egyre jobban betölthet bennünket.

És a harmadik gondolat, hogy mivel ezt látták Izrael fiai – ebben benne volt a hit látása is, de a szó szerinti értelemben vett látás –, leborultak, imádták az Urat, tisztelték. Ez a tisztelet hirdeti azt, hogy hálát adtak neki, magasztalták őt, megvalóították annak, aki, és különösen is az Isten jóságát és örökkévaló kegyelmét magasztalták és élték meg. Az imádatban mindig azon van a hangsúly az imádságnál is, hogy nem is az a fontos, amit tesz az Úr, hanem aki ő.

És amikor közbenjáró imádságot mondok én is valakiért, aki még mindig nem tért meg, pedig nagyon kemény szívű, de igyekszem hittel mondani a közbenjáró imádságot, nem mindig sikerül, de szeretném hittel mondani. És ez az ige engem is erősített, hogy hittel mondhatom. És lehet, hogy még nem tért meg az a másik, de az Úr imádandó, mert ő bármikor megtérésre vezet. Saul vagy Pált hogy vezette az Úr megtérésre? Mikor? Először úgy megy a damaszkuszi úton, hogy ölni, gyilkolni akar, meg minden a keresztyénekkal szemben, de mivel ő is megtapasztalta Isten dicsőségét Jézusban, egyszer csak megtért. Mert az Úrnak semmi sem lehetetlen.

Jósága azt jelenti, hogy az Isten jó. És lehet, hogy valami olyasmi történt az életekben, ami rossz, ami nem jó, de akkor is tudom, hogy az Úr – emlékeztek –, ha kell, javamra fordítja, javunkra fordítja. De az Úr jó. Ez az a gyermeki bizalom, ami közel tudja magát az Úrhoz. Lehet, hogy valami nagyon kellemetlen, de tart a kezében valaki, akiben bízhatom, aki szeret engem és tudom, hogy milyen jó az Úr közelségében lenni. Szeretetközösségben... nem a Jóistennel. Magyarul sajnós a Jóisten kifejezés az nagyon félrevezető.

Az Isten jó. Az ő jósága és örökkévaló kegyelme. Örökkévaló kegyelme abban, hogy örök életet ad az elveszett bűnösnek. Saul is ezt élte át, Salamonnak is ezt kellett megélni, én is így élhettem át valamikor, amikor megismertem az Urat. Ha még nem élted át, ez a bibliai kijelentés hív téged Jézushoz. Ha nem látod Jézusban az Isten dicsőségét, akiben az áldozat elfogadtatott egyszer s mindenkorra, akkor nézz Jézusra. Lásd meg őt, hogy mibe került a megváltás ára, hogy elveszett bűnösként még te is az Úré lehess.

De az örök kegyelem a földi életben is már hirdeti azt, hogy az Úr kegyelme a bajok, nehézségek idején is megmutatkozik. Még nincs talán imameghallgatás, még lehet, hogy a bajban kell élnünk, de az Úr jelenléte közelsége már ott van, már bízom benne, már rá merem bízni a gondomat, és várom a megoldását.

Az örök üdvösségben ott már semmi nem lesz, ami bűn, ami a bűneset utáni világ baja, hamissága, gonoszsága. Az örök üdvösségben már minden csak az Úrral való közösség boldogító része lesz. Nem is véletlen, hogy a Jelenések könyve 21. részének 22. versében így jelenti ki az Úr ennek az állapotnak az egyik szépségét, titkát, hogy ott már nem lesz templom sem: „mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány”. Ott a mennyei városban, a szent városban. Ez a kép azt

AZ IMÁDSÁG ÉS AZ ÁLDOZAT HÁZÁBAN AZ ÚR DICSŐSÉGE

hirdeti, hogy annyira szoros közösség az Úrral, hogy nem kell a templom képe, gondolata sem. Most még kell, de ott már nem.

Ha hívó életünkben ha közbenjárunk vagy másokat kérünk, hogy járjanak közben értünk, mert mi már imádkozni se tudunk talán, ez az ige azt hirdeti, segítségül hívhatjuk az Úr nevét. Vagy ha úgy érzed, hogy én már ezt nem tudom, ezt sem, akkor valaki más hívja segítségül az Úr nevét érted, miattad, és „aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik”. Ez a mi részünk lehet. De a segítségül hívással együtt járhat az is a mostani igei üzenet szerint, hogy ezt az Urat, ha meglátod, láthatod benne gyermeki bizalommal, ki is ő, amikor jósága és örökkévaló kegyelme is megmutatkozik dicsőségében. Jézusban láthatjuk és imádkozhatjuk őt.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, valóban imádunk téged, mert az Úr Jézusban mi is láthatjuk, micsoda megváltót, szabadítót, megtartót adtál nekünk is személyesen.

Hisszük, hogy a házasságunkra, a családi és a gyülekezeti életünkre nézve is igaz ez. És köszönjük, hogy hazánkra is úgy gondolhatunk meg az elveszett világ sokfajta bajai, katasztrófái, gonoszságai, háborúi közepette, hogy az Úr Jézus megtartó lehet e világ számára is.

Arra kérünk, hogy segíts ezt hittel, nem csupán megragadnunk, megélnünk is. Segíts, hogy amikor közbenjáró imádságot mondunk másokért, akkor is azzal a hittel tegyük, hogy tudjuk, tudatosítjuk, a te szentséged minket is betölthet.

Hadd köszönjük meg a gyülekezetet, ahova tartozhatunk. Akik most vendégként vannak köztünk, az ő gyülekezeti életüket is neked szeretnénk megköszönni. Hadd áldjunk téged, hogy van neked sok helyen néped, és köszönjük, hogy mi itt lehetünk a mi gyülekezetünkben.

És valljuk, hogy kegyelemre szoruló bűnösök vagyunk, de köszönjük, hogy a gyülekezet szeretetközösségében is annyiszor megtapasztaltuk már, milyen nagy a te jószágod, kegyelmed dicsőségében.

És kérünk arra, hogy a hitben még nem járók között éljünk úgy valóban, hogy a krisztusi életet ismerhessék meg ők is.

Hálát adunk neked, hogy a krisztusi élet az áldozatos szeretetet is megmutathatja, hiszen Jézus is feláldozta magát értünk. Segíts, hogy mi is ilyen áldozatos szeretettel tudjunk jelen lenni, bárhol is, ahol vagyunk.

Köszönjük neked, hogy most is imádkozhatunk a békéért. Első renden veled kell megbékülnie a háborúzó felek minden népének is. De egymással is hadd béküljenek meg, kérünk. Kárpátalján a magyaroknak és az ottani lelki testvéreinknek különösen is kérjük szabadításodat, de mindenki másnak, aki szenved a háború miatt akár Ukrajnában, akár Oroszországban.

És arra kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal. [...] És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért.

János 1,14.16